

Sygn. akt **XXVII Ca 2862/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Beczek
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Ślęzak

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. G.

przeciwko (...)UAB z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 15 stycznia 2016 r., sygn. akt II C 3109/14

1. oddała apelację;
2. zasądza od Z. G. na rzecz (...) UAB z siedzibą w W. kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

SSO Waldemar Beczek

Sygn. akt XXVII Ca 2862/16

UZASADNIENIE

Z. G. pozwem z 27 listopada 2014r. wniosła o zasądzenie od (...) UAB z siedzibą w W. kwoty 1 685,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 września 2013 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, tytułem odszkodowania za opóźniony lot o 11 godzin z R. do W..

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia, a także błędne oznaczenie przez powódkę żądania pozwu w walucie polskiej, podczas gdy Rozporządzenie nr 261/2004 przewiduje wypłatę odszkodowania w euro.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie wyrokiem z 15 stycznia 2016 r. wydanym w sprawie sygn. akt II C 3109/14 oddalił powództwo w całości i orzekł o kosztach postępowania.

Powódka apelacją zaskarżyła wyrok w całości zarzucając mu naruszenie:

- 1) art. 328 § 2 k.p.c. poprzez nie wskazanie przez Sąd w treści uzasadnienia podstaw faktycznych rozstrzygnięcia oraz wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa, w zakresie, w jakim Sąd I instancji nie odniósł się merytorycznie do treści podnoszonych przez powoda zarzutów, wskazując na podstawie oddalenia powództwa nie właściwe określenie waluty dochodzonego od pozwanego świadczenia, podczas gdy wartość świadczenia została przeliczona wg obowiązującego kursu NBP,
- 2) przez błędne zastosowanie art. 358 § 1 k.p.c. polegające na uznaniu, iż to dłużnikowi przysługuje prawo wyboru waluty w której spełnione ma być świadczenie, podczas gdy z rozporządzenia WE 261/2004 wynika prawo wyboru waluty przez powoda,
- 3) przez nie zastosowanie art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) 261/ 2004 z którego wynika, że odszkodowanie określone w art. 7 ust. 1 jest wypłacane w gotówce albo, za pisemną zgodą pasażera, w bonach i/lub w formie innych usług. Z brzmienia tego przepisu wynika, że pasażer żądający odszkodowania powinien wskazać przewoźnikowi w jaki sposób oraz w jakiej formie ma nastąpić płatność,
- 4) nie uwzględnienie art. 16 ust. 3 rozporządzenia (WE) 261/2004 zgodnie, z którym "Ustanowione przez Państwa Członkowskie sankcje za naruszenie niniejszego rozporządzenia powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające". Dokonując wykładni językowej słowa - proporcjonalne - zgodnie ze słownikiem języka polskiego, otrzymuje ono następujące znaczenie "mający określony stosunek części do całości lub wyrażający określony stosunek do jakiejś wielkości". Przeliczenie wartości przedmiotu sporu z waluty obcej wyrażonej w euro, na złotówki jak najbardziej wpisuje się w zakres wyrażenia określającego stosunek do jakiejś wielkości, co za tym idzie możliwość dochodzenia roszczenia w złotówkach wynika wprost z rozporządzenia (WE) 261/2004, ponadto przeliczenie wartości świadczenia nastąpiło wg obowiązującego kursu NBP,
- 5) nie zastosowaniu art. 358 § 2 kodeksu cywilnego prowadząca w konsekwencji do pozbawienia wierzyciela prawa wyboru kursu, według którego określana jest wartość roszczenia w wypadku zwłoki dłużnika w spełnieniu świadczenia w wykonaniu zobowiązania, którego przedmiotem jest suma pieniężna wyrażona w walucie obcej, podczas gdy wierzyciel w razie zwłoki dłużnika ma prawo do wyboru kursu i takiego też wyboru wobec braku sprzeciwu dłużnika na określenie waluty w polskich złotych dokonał, nadto w przypadku wyboru daty przeliczenia wartości roszczenie w owym przypadku nie nosi znamion arbitralności, albowiem określenie waluty nastąpiło według kursu z dnia zdarzenia,

Wskazując na powyższe zarzuty powódka wniosła o zmianę zaskarżonej wyroku i uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Pozwany wniosł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie, chociaż nieznaczna część podniesionych w niej zarzutów była zasadna, która ostatecznie nie mogła prowadzić do zmiany zaskarżonego wyroku.

Przede wszystkim powództwo nie mogło być uwzględnione gdyż pozwany skutecznie podniósł zarzut przedawnienia. Sąd II instancji podkreśla, że Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 17 marca 2017 r. sygn. akt III CZP 111/16 stwierdził, że roszczenie o odszkodowanie przewidziane w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, przedawnia się w terminie rocznym na podstawie art. 778 k.c. (zob. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2017 r. sygn. akt III CZP 111/16, Legalis nr 1576265). Skoro powódka wystąpiła na podstawie ww. rozporządzenia z roszczeniem odszkodowawczym w związku z opóźnieniem lotu z dnia 21 września 2013 r. dopiero w

listopadzie 2014 r. oraz wobec skutecznego podniesienia przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia powoda, bezpodstawne okazało się badanie powództwa w aspekcie jego merytorycznych podstaw.

Rację ma jedynie skarżąca kwestionując prawidłowość zastosowania przepisów prawa materialnego art. 358 § 1 k.c. Sąd Okręgowy podkreśla, że w przedmiotowej sprawie nie mamy do czynienia ze świadczeniem wynikającym z umowy, w której strony mogły dowolnie ustalić walutę w jakiej chcą spełnić to świadczenie. Podstawą roszczenia jest bowiem Rozporządzenie (WE) 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 296/91 (Dz. UE 17.2.2004, zwane dalej Rozporządzeniem nr 261/2004) ustalającym wysokość odszkodowania, która została określona w euro z uwagi na fakt, że akt prawny, na podstawie którego powód domaga się odszkodowania, pochodzi od organów Unii Europejskiej, której walutą jest właśnie euro. Tym samym odszkodowanie zostało określone de facto nie w walucie obcej dla ustawodawcy, lecz w walucie unijnej. Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że zamiarem ustawodawcy nie było ukształtowanie sposobu zapłaty odszkodowania jedynie w jednostkach euro, a wyłącznie waluta ta określa wysokość odszkodowania. Ponieważ rozporządzenie obowiązuje wprost w krajach członkowskich, oznacza to, że nie wymagało ono implementacji do naszego systemu prawnego, jednak taka sytuacja nie może powodować negatywnych skutków dla wierzycieli będących polskimi obywatelami, którzy niewątpliwie mogą dochodzić odszkodowania w walucie krajowej. Po dokonaniu zatem celowościowej wykładni art. 358 k.c. w stosunku do regulacji ww. rozporządzenia Sąd Okręgowy uznał, że niezasadnym by było przyjęcie, że w niniejszej sprawie wiąże Sąd klauzula efektywnej waluty, a powód nie może domagać się wykonania zobowiązania w walucie polskiej, co oznacza, że zasada z art. 358 k.c. nie mogła stanowić wyłącznej podstawy do oddalenia powództwa. Niemniej jednak zarzut ten nie mógł odnieść pozytywnego skutku w przedmiotowej sprawie ze względu na to, że powódka nie udowodniła zasadności roszczenia objętego pozwem.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy stwierdza, że zaskarżony wyrok odpowiada prawu, a tym samym apelacja powódki, jako bezzasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania odwoławczego Sąd II instancji orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 §1 k.p.c. oraz § 6 pkt 3 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804).

SSO Waldemar Beczek